

CHANSON DU GEÔLIER

Où vas-tu beau geôlier
 Avec cette clé tachée de sang
 Je vais délivrer celle que j'aime
 S'il en est encore temps
 Et que j'ai enfermée
 Tendrement cruellement
 Au plus secret de mon désir
 Au plus profond de
 mon tourment
 Dans les mensonges de l'avenir
 Dans les bêtises des serments
 Je veux la délivrer
 Je veux qu'elle soit libre
 Et même de m'oublier
 Et même de s'en aller
 Et même de revenir
 Et encore de m'aimer
 Ou d'en aimer un autre
 Si un autre lui plaît
 Et si je reste seul
 Et elle en allée
 Je garderai seulement
 Je garderai toujours
 Dans mes deux mains en creux
 Jusqu'à la fin des jours
 La douceur de ses seins modelés
 par l'amour.

JACQUES PRÉVERT

BÀI CA CỦA CHÀNG CAI TÙ

*Cai tù đẹp mã đi đâu
 Mà mang chìa khóa máu đào còn vương.
 Tôi đi phóng thích cô nàng
 Người tôi yêu, nếu thời gian hãy còn
 Người tôi giam giữ mỗi mòn
 Mến thương tàn bạo cõi lòng khắc sâu
 Trong nơi thâm kín hàng đầu
 Của niềm dục vọng rạng màu trong tôi
 Trong nơi sâu thẳm nhất đời
 Của niềm dằn vặt trong tôi còn hoài
 Trong bao gian dối tương lai
 Trong câu thề thốt với lời ngu si
 Tôi thời muốn thả nàng đi
 Tự do nàng hưởng trọn bề an vui
 Và dù nàng chẳng nhớ tôi
 Dù nàng đi khỏi hay rồi trở lui
 Dù nàng còn vẫn yêu tôi
 Hay yêu người khác, hoặc ai yêu nàng
 Và tôi lẽ bóng bề bàng
 Vì nàng khuất bóng, chẳng màng xa tôi
 Thời tôi chỉ giữ lại hoài
 Giữ luôn cho tới cuối đời này đây
 Giữ trong lòng hai bàn tay
 Đôi gò bồng đảo nàng đầy dịu êm
 Mà tình yêu tạo dáng lên.*

LS. NGÔ TÀNG GIAO

(chuyển dịch thơ)

